

de særlige Forhold her vil jeg ikke have noget at indvende imod, at alle de administrative Foranstaltninger, som foretages, forelægges Rigsdagen til Godkendelse. Jeg er villig til at forhandle om, hvor kort Frist der skal være, inden de kan bortfalde; jeg er villig til at forhandle om, paa hvilken Maade denne Forelæggelse kan ske for at give Rigsdagen Sikkerhed for, at begge Ting faar Lejlighed til at udtale sig. Med Hensyn til alle disse Spørgsmaal vil der ikke være nogen Hindring for en fri Forhandling, men denne frie Forhandling kan først ske, naar Statslaanet er vedtaget. At tale med de Herrer i Udvalget, fremkomme med Udtalelser, som binder mig, det er jeg selvfølgelig rede til, men Ordningen kan først komme, efter at Statslaanet er vedtaget. Det vil enhver kunne indse.

Jeg skal nu blot her nævne for de Herrer, hvilke Bekendtgørelser og Anordninger der er udstedt i Januar Maaned, for at man skal kunne se baade Nødvendigheden af disse og Nødvendigheden af, at der er en Hjemmel, og Umuligheden af, at alle disse Forhold kunde, før end de traadte ud i Anordnings Form, være Genstand for Rigsdagsbehandling. Rigsdagen, forsikrer jeg, vilde drukne i Ting, som den ingen Interesse kunde have for. Det vilde overhovedet have været af Betydning for denne Forhandling, hvis man fra Oppositionens Side havde peget paa, hvad det er i disse Foranstaltninger, som man mener har været Udtryk for noget, Rigsdagen var imod. Hvis man havde formet sin Modstand saaledes og givet den Udtryk i at pege paa et eller andet bestemt Cirkulære, en eller anden bestemt Anordning, vilde andre have haft lettere ved at se, hvor Uoverensstemmelserne var, og hvor man maaske saa kunde naa til Overensstemmelse med hinanden. I Januar er der i Henhold til Loven udstedt Bekendtgørelser: Om Handelen med Kogearter, om Opgivelse af Beholdninger af Huder og Skind, om Tidspunktet for Lukning af Restauranter m. m. Nytaarsaften, om Fordelingen af Te i Januar 1919, om Befolkningens Forsyning med Flæsk og Fedt, om Rygfæskmærkerne for Tiden 16.—31. Januar, om Handelen med Kaffe, om Ernæringskort og Maksimalpris paa Peber, om Beregning af Budpenge ved Udbringelse af Varer, om Fastsættelse af Maksimalpriser paa Uldgarn, om Maksimalpris paa krystalliseret Soda, om Handelen med Benzin og Benzol, om en Maksimalpris paa Te, om Stenkulstjære og Beg, om Ris- og Sagogryn, om Tilvirkning af og

Handel med Mel fremstillet af Rug og Byg, om Flæske- og Kødrationeringen i Februar Maaned, om Flæskerationeringen, om Fiskefangst og Handelen med visse Arter af Fisk, om Handelen med Foderstoffer, om Salg af Petroleum, om Trikotagevarer, om Kørsel med Motordrosker og saa en Række Ophævelser: Ophævelse af Bestemmelserne om Salg af Skoklude, Ophævelse af Forbudet mod Slagtaing af Lam, Ophævelse af Forbud vedrørende visse Avertissementer, Ophævelse af Bestemmelser vedrørende Benmel, Ophævelse af Bestemmelser vedrørende Omsætningen af visse Varer, Ophævelse af alle Bestemmelser vedrørende Benzin og Benzol, vedrørende Calciumkarbid, vedrørende Kørsel med Motor-køretøjer. Endvidere er der kommet Bekendtgørelser angaaende Rygfæskmærkernes Gyldighed, om Handel med Kaffe, om midlertidigt Forbud mod Salg af Margarine, om Handel med udenlandsk Flæsk, om Handel med Tagpap og Tjære.

Enhver i dette Ting, som hører disse Bekendtgørelser, vil dog kunne se, at dette er Forhold, som ikke Rigsdagen kan have nogen som helst Interesse i at beskæftige sig med som Emner for en Lovgivning. Derimod kunde jeg tænke mig, og det er det, jeg har ønsket at imødekomme, at Rigsdagen kunde have Interesse i at have i sin Magt at ophæve disse Bestemmelser, saafremt der fra nogen Side blev paavist Urigtigheder i dem eller paavist, at der var Grund til Klage over dem o. s. v. Alle disse Bestemmelser er jo fastsatte af de Mænd, som har den tekniske Sagkundskab med Hensyn til disse Forhold. Det er alle de paa-gældende Erhvervs selvvalgte og mest fremtrædende Personligheder, som har udtalt sig om alle de tekniske Spørgsmaal, og som ofte ved en Overenskomst er naaet til det endelige Resultat.

Jeg skal for øvrigt her nævne en enkelt Anordning, fordi den har en stor Betydning. Den drejer sig om Handelen med Foderstoffer. Her har Forholdet været dette, at Indenrigsministeriet igennem Departementschef Martensen-Larsen, der er Formand i Majsnaævnet, har henstillet, om ikke fuldkommen fri Handel med Foderstoffer nu kunde indtræde. Man har fra Indenrigsministeriets Side spurgt, om det ikke var muligt at lade Handelen med Foderstoffer være fri; men man har fra hele Handelens Side sagt: Nej, det er ikke gør ligt for Øjeblikket; hvis vi ikke tilvejebringer en Ordning, saa maa man antage, at den Risiko, der for Tiden vil være ved at indføre Foder-